

Telegraful Roman

Apare Martiș, Joia și Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.

Pe patru luni 16 leu. — Pe trei luni 8 leu.

Apărarea noastră

In parlamentul ţării noastre s'a luate în desbatere proiectul pentru noua lege electorală. După stîrile stocurării pînă zări, se va trece apoi la proiectele privitoare la ajutorarea bisericilor, punându-se la ordinea zilei proiectul fostului ministru de culte și instrucție publică Apponyi privitor la articolul de lege XX din 1848, în afacerea cu dotărirea bisericilor.

În proiectul acela, — precum este bine să știi — biserică noastră a fost dată cu totul la o parte, despră ea nu s'a îngrijit domnul ministru de culte de atunci, sub cuvântul, că ea, — biserică noastră, — este bogată, n'are lipsă de subvenționarea statului.

Său protecțat a se da milioane bisericilor din patrie, aşa s'a proiectat milioane bisericilor: romano-catolic, ev. ref., ev. lut., biserică unitară, bisericii israelite, nu s'a proiectat însă nimic pentru biserică noastră.

Ziarul nostru și-a ridicat și atunci glasul și a cerut parte dreaptă din vîstirea statului și pentru biserică noastră, care este biserică cea mai săracă între bisericile din patrie, și care a adus în trecut și aduce și acum cele mai mari jertfe pentru scopurile bisericesti, școlare și culturale, și în privința aceasta, în aducerea de jertfe pe altarul bisericii, pe altarul școalei, pentru scopuri culturale, ea poate ocupa locul prim între bisericile din patrie.

Ni s'a mai aruncat între altele și învinuirea, că noi ca biserică nu am cerut ajutorul statului, că noi n'am arătat trebuințele noastre, și copilul care nu plânge nici nu flămănd, deci n'are nevoie de îngrijirea mamei sale.

FOISOARA

Cântec

Pe cărările umbrite
De cîrșei înfloritoi
Prîbogesc căntând o doină
Singur numai, uneori.

Ia-colo o ciocârlă,
Plutind dulce, farmed drag
Picură în suful, tard
Ei privesc tacut în vag...

E atât armonie,
E atât zvon cerosc,
Pe cărările umbrite
Mă tot dacă, mă tot opresc.

Mă asez pe patul moale
Ai trifoliul pităpăndă,
Să incere să afiu rotul
Celor ce tm̄trec prin gând.

Multe gânduri, multe doruri
Te cuprind în mreaja lor,
Când privești tacut și mândru'n
Largul depărtărilor.

Dar din toate numai unul
E mai dulce, e mai sfânt:

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articlele nepublicate nu se înapoiază.

Corespondențe

Prețul Inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și Inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Nici în punctul acesta nu stă dreptate pe partea domilor de atunci din guvernul țării, deoarece noi de repetite ori ne-am plâns, am cerut sprijinul guvernului, și în special care dreptă a principiului din articolul de lege XX din 1848 de a se ajutora în măsură egală și dreaptă confesiunile din patrie.

Fiind neîndreptățiti trebuie să ne apărăm, și care poate fi apărarea noastră?

Să ne apărăm cu armele dreptăți. Să arătăm ce am jерifit noi în trecut pentru susținerea bisericii, pentru susținerea școalelor noastre, pentru susținerea și dezvoltarea instituțiunilor noastre culturale, ce îi contribuim acumă, și de ce sunem avem trebuință pentru a ne putea susține și dezvolta în viitor ca națione și ca biserică aici în patria noastră iubita.

Trebui să ne adunăm date statistice exacte și complete despre tot ce am făcut noi până acumă în cele bisericesti, școlare și culturale în fiecare comună bisericăască. Să arătăm ce am contribuit noi ca popor pentru zidirea bisericii noastre, pentru zidirea școalelor noastre, pentru ridicarea altor instituții culturale în fiecare comună bisericăască, cum ar fi bună oraș, casa parohială, casă cantorială, societate de lectură și atelie.

Aranjate lucrurile acestea în grupă, prezentate în bani nu cu prejurile de acumă, ci cu cele de acumă 5 ani spre pildă, va ieși o sumă însemnată în fiecare comună bisericăască.

Acestea ar fi cheltuielile făcute odată pentru totdeauna cu ridicarea edificiilor.

La locul al doilea ar veni spesiale an de an cu susținerea preotilor,

cu susținerea învățătorilor, cu susținerea celuilent personal bisericesc și școlar, care stabilește și calculează numai pe 10 ani, ar da o sumă respectabilă, care totușă să încasată ca repartizie dela popor.

Am pune în rândul al treilea speciale cu susținerea în stare bună a edificiilor bisericesti, școlare, culturale și filantropice, care și ele ar da o sumă semnificativă.

Am trece apoi la trebuințele pentru viitor, și acelea încă le-am prețui în bani după referințele grele de acumă și și mai grele poante din viitor neutrăgătoare, care ne stă înainte.

Vom avea trebuință poate de biserică nouă, de școală, de case parohiale, cari ca necesitate arătătoare ne amintesc existența preotului aproape în întregă arhidiceză, vom avea trebuință de cantine școlare, de societăți de lectură, de școală economică, de grădini școlare pentru legumări și pomări, de stărișuri și alte mulți.

Vom avea trebuință de înmulțirea personalului bisericesc, de preoți, de diaconi, de căntăreți bisericesti, creașii în un institut special pentru dieci bisericesti, spre a nu conserva și unișoare căntările, ceremoniile bisericesti, ritul; vom avea trebuință de crânceni bisericesti, de învățători, de școală pentru azile de copii, de azile pentru orfani, mai ales după acest crâncen răsboi, de azile pentru soldați deveniți invalizi, de azile pentru bătrâni și bătrâne.

Toate acestea se vor arăta, se vor prezenta comuna de comună, și se vor înainta de urgență oficiului protopribiteral.

Oficiul protopresbiteral și le va grupă apoi după comunele bisericesti,

eventual va dispune completarea, după cum va crede el că este încă nevoie de completare, și apoi le va înainta consistorului arhidiceză.

La lucrarea aceasta sătem noi chemăți acuma, la lucrarea aceasta de apărare, de apărare a bisericii și a instituțiunilor ei.

La lucrarea aceasta trebuie să ne angajăm toți, după cuvântul bisericii: din tot, susțeț și din tot cugelut nostru.

Sătem datori bisericii noastre, sătem datori școalei noastre, sătem datori poporului nostru, sătem datori consinținței noastre cu lucrarea aceasta, cu lucrarea conștiențoasă.

Nime nu se va putea scuza, că nu știe ce avem să facem, nime nu va putea avea scuze, că nu ne-a înțelese.

Lucrarea aceasta este inițiată dea mulți, și păna acum au intrat elaborate de mare valoare, conștiențioase dela protopopi, cari s-au adâncit în meritul lucrului, și din el și-au făcut problemă de conștianță.

Cine are înimă pentru biserică, pentru școală, pentru asigurarea existenței poporului nostru, acela ne va înțelege și ne va procură datele cuvințioase, care recâmă conștință curată, osteneală în adunarea datelor și grăbă în fațarea lor, căci timpul e scurt și pericolul ce ne amenință e mare.

Cine n'are interes de biserică, de școală, de popor, cine nu voiește să se adâncească în meritul chestiunii, cine nu și pătrune de importanță din el, cine nu va face nimică, de i s'ar da blanșete cu sute de rubrici.

Adunate datele acestea la un loc, grupate cu pricere și promovate la locurile mai înalte cu reprezentanțe

și batista roșie a tovarășei lui, și de acolo n'mai văzut nimic.

Simțea și nu șia ce simțea, că parăcă iniția lui era de plată, aşa și stă de grec.

Căt stăuse pe fjarm cu ai lui, căt timp și-a îmbrăjașat nevasta, parăcă cineva li săoptea: «Râmaș, losie, râmaș. Cum poți să te desparti de asta! dragoste de astă ferice! Râmaș. Mai stai. Nu are să fie bine dacă te duci». Să lucruri asta se petreind în sufletul lui ca o șopâră de la bunul destin, de la ingerul cel bun al oamenilor care plâng pentru nemoroci și râde pentru bucurile lor și ceea ce-l călăfăcuse acum să simă o amără presimțire.

Un sheriat de trâmbăjul sărienei îl făcu să treză. Glasuri se auzau: «Sus, sus! Ridicători!» O mușuială de oameni se făcu, care alergau de colo pâna colo, la care losif se trezi, ca din somn; capul parăcă și se ingreunase, o duioșie fără margini se revărsa în sufletul lui, se uită că drag la nevasta lui, și lprise capul în mână, îl sărău, ca pe un odor prejos, strânsă mâini în dreapta și în stânga, apoi dădă o săcuprinsă nevoie să se înțeleagă.

O suful, odată cu vîntul li venea și parăcă simțea taină iubirii și durere finjeni lăsată de debărcader.

La fjarm, a văzut falăfand balistele, boanetele și cascile englezete albe ale rudenilor

cela în el. Si apoi marea e atâta de sugă-beață. Iosif parăcă pierde atunci trei părăi din inimă. Încheiturile; iar de gândit nu găndește nimic decât se încordă să nu plângă, curajul de barbar îl face să zâmbească la ce de fjarm, și să le vorbească din când în când, și li trimitea neveste vorbe, în locul cărora se salășină dulioza, o jale de morânt și nu știi cum o groază de păcat.

Vede că făcuse un păcat luând înființă așa tanără și lăsând-o la o săpă-mă. Și nu știa cum să răscumpere păcatul acesta, și ca înfringător se repezi iarăși pe cheu și cu glasul înecat de jale îl grăbi fără să-i dele socoteala: «Mary, Mary, ce proastă eşti. Nu plâng că acușii, acușii mă întore înapoi. Nu mult și sănăcas...»

Dar Mary și-a cît este un an are să se vadă, și la vortele astă, adăun doar din cap cu amărciune și sughișând ofă adânc.

Înca odată sirenă se auzi, pe când prietenii li smâncă zicându-i: Lașă, lașă, du-te, du-te.

Înca odată își cuprinse nevasta și fugi.

(Va urma)

bine chibzuită, este peste putină, ca să se mai poată susține, că biserică noastră n'a adus jertfe pentru biserică, pentru școală, pentru cultură, și prin acestea jertfe pe altărul patriei.

Cu un asemenea material adunat, bine lăsat și cu prețepe folosit, ne putem apăra și la guvern și în parlament, și în casa magnatilor, ca lumea să ne cunoască jertfele noastre, să ne cunoască trebuințele noastre, și să ne aprețeze năzuințele noastre.

Aceasta își apără noastră și acum în fața guvernului, care are să prezinte proiectul și în fața parlamentului, chemat a ne asculta cererea noastră.

Aceasta este însă apărarea noastră și în fața istoriei, în fața posterității, care-și va da verdictul și ne va judeca după faptele noastre.

Lumea de azi nu stagnează, curențul dă dinante.

Să ne apărăm cu vrednicie, și după cuvintele sfintei scripturi: să fim înțelepti ca șerpii, și blâzni ca porumbii.

Camera ungără

In sedința, de 8 ore, din 2 iulie 1918 s'a continuat, cu puțin interes, desbaterea asupra reformelor electorale.

Prezidentul Szász deschide sedința la ora 10%.

Cel dințări vorbitor, Rudolf Brändsch (sas, afară de partide), apără dreptul de vot universal, în care sănătatea și minoritatea. Căci este nedreptate, când niște minorități politice sunt reprezentate în parlament. Vorbitorul propune crearea dreptului electoral proporțional. Numai pe caea acesta se poate validiza în parlament națională în întregimea sa, precum tot în întregime a tuturor și la apărarea patriei. Nu și-a debut de bun nici că proiectul lui Vaszonyi, de oarecare nu asigură curîndrea alegerilor. Totuși primește în genera proiectul de acum, în speranță că la discutii speciale se vor face îndreptări.

Al. Petői (democrat) respinge modificările făcute de comisiune în proiectul lui Vaszonyi. Schimbările acestea le aducă nu însemnăță alt ceva, decât restabilirea legii electorale din 1913 a contelui Stefan Tisza, cu unica modificare că în loc de 30 de ani ai etății s'au pus 24. Nu primește proiectul nici în general, căci după părere sa ar este destul de înaintat pentru reformă electorală radicală. După răsboi, zice oratorul, ne vom lupta pentru o reformă, care se va intinde și asupra caselor magnaților și vom realiza în fara acesta un astfel de drept electoral, cum se afilă în atât pările Europei.

In sedința de după amezați își conțină vorbirea deputatul Petői și face critica amănunțială a proiectului.

Al. Götzsche (social creștin) susține cu multă entuziasă dreptul de vot al femeilor și face o propunere pentru a se creă dreptul femeilor de-a filiale în reprezentanțe comunale și municipale.

Eugen Ronay (din partidul muncii) dorește introducerea de măsuri legislative, ca niște să nu fie aleș în parlament, dacă nu-i aderent ai ideei de stat ungar, unitar.

Contestă Mihail Károlyi zice, că parlamentul ungăr, în alăturarea să se asiță, nu arăta un interes pentru largirea democrației și drepturilor poporului. Cea mai bună dovadă, despre aceasta este faptul, că bărbății, care înainte cu un an apărau largirea drepturilor, au cedat tot mai mult înțărările desfășurate de reacție. Károlyi întrebă de ministrul președintele Wekerle, dacă se mai ține de promisiunile date în vorbirea sa de program? Acelea oratori susțin dreptul de vot al femeilor și declară în numeroase puncte sănătatea și claritatea legii în toată lara, pentru proiecția legii ei al lui Vaszonyi.

In aceeași sedință deputatul parțidului popular Gozsdu, Házás, își anunță interpellarea către ministru președintele Wekerle: In considerare că agentii secrete și spioni din dispușcanți, răspândesc, în legătură cu evenimentele de la frontul italian, calomiiile cele mai de nefiștipit și cele mai răuțioase despre membrii familiei regale, și mai ales despre înaltă persoană a reginei, atât de iubite din partea maghiarilor, în terțul său. Ce măsuri pregătește guvernul pentru a pune sfârșit acestor scandalosale fapte?

Sedința din 3 iulie a continuat înainte de amezați discuția asupra reformelor electorale.

Rudolf Schaller (sas) cere dreptul de vot universal.

Restul sedinței îl ocupă vorbirea deputatului Samuil Bakonyi, care zice că statul național maghiar se poate clădi numai prin dreptul electoral universal. Proiectul de acum, împotriva căruia va lupta din toate puterile, nu este alt ceva, decât o caricatură a protecției originale.

Tot în sedința din 3 iulie s'au făcut câteva interpellări.

Desbaterea generală asupra reformei va mai dura cel puțin cinci zile. Va urma apărarea specială, care însă nu va fi mult mai mult de 5-6 zădine.

Gouvernul voiește ca, înainte de începerea vacanței de vară, să se prezerteze proiectul despre poliția de stat, despre mai multe reforme de dare și.

Vacanța de vară își va încheia probabil cu ziua de 25 iulie 1918.

Știrile răsboiului

Din comunicatul oficial dela 3 iulie: Atât la Piața, cât și pe frontul de muntenegru să desvoltă o via lucrare răsboinică. Dusmanul năsibut să obțină succese, cu excepția unui mic teritoriu ocupat la Chișineu.

Din Franța se vestesc numai lupte locale și de recunoaștere.

Comunicatul oficial din 4 iulie: Pe numeroase puncte ale frontului sudvestic activitate artilleristică extraordinară de la Vie-la-Asiago și la Monte Sisemolo s'au zădărnicit întreprinderile trupelor de atac en masse. Înțindutul de gura Piavei se urmează lupte.

Fapte de importanță deosebită nu se anunță de pe fronturile din Franța.

Din România

— Discursul ministrului președint —

In sedința camerei române din 27 iunie 1918, cu prilejul discuției generale asupra adresei la mesajul de tron, din Al. Marghiloman, ministru președint, a rostit următoarea cuvântare:

Dompnule președinte,

Dominilor deputați,

Sâmbătă hemajul să luăm hotărâri de cea mai mare importanță pentru viitorul nostru. Înainte de a începe activitatea de hotărâtoare, să luăm ca să se clarifice toate curente.

Azi lumină să facut. Si nu cred că este cineva care să nu săncheză cu noi tratatul de pace, precum și o quasi-unanimitate hotărâtă să urmărească responsabilitate și sanctiunile.

Sunt sănătății să zic numai «equi-unanimitate», hîncă de general Averescu nu mi-a spus care este părere.

Înțelegem că este ceea ce se părăsește.

Nu s'au făcut nimic domnilii mei, să încheiem pacea, pentru că este în toate acelora omogenei o logică de care nu ne putem îndepărta. Nu se poate ca o pace ca aceasta să fie discutată de către învinși cu sanse de a căștiga ceea, decât de partidul care a fost contra răsboiului. (Apelație.)

Si de ce am fost contra răsboiului?

Nu din simpatii sau antipati, din goana după populăritate.

An fost contra, pentru că cunoștem istoria tău mele și cunoștem geografia.

Crescuit în Franța, am lăsat acolo prietenii pe cari nu-i voi mai vedea și m' am deslipit de toate tradițiunile culturale mele, pentru că era Rusia în parte aceea. (Apelație.)

Trebuie să ajui toate invântămintele mele, precum și să ajui să colaborăm la o politică care findea să ducă Rusia la Constantinopol (Apelație). Ni se spunea, că Constantinopolul era să fie un port liber, neutră. Când însă în consiliul imperiului, și în dumă, s'a afirmat că s'a dat Rusiei dreptul nemăsurat, dreptul de a ocupa Constantinopolul, era un act de sinucidere, de a ajuta astăzi să ajungă la Constantinopol, — era un act de sinucidere, căci drumul care ducea de la Petrograd la Constantinopol, trecea prin Moldova noastră! (Apelație furioză.)

Si am rămas nonconvențional, cunoscuți acest lucru, că suntem invocați, că suntem orășit viață noastră. Ce să mai vorbim de el? Sună sănătatea menținării.

Când sănătatea familiilor care își plâng copiii, n'aveam dreptul să ne plângem de jignire, că ne leau adus oamenii!

Înălț cum am fost aduși să încheiem pacea.

Si am făcut această pace.

Am scăpat, domnii mei, tot ce se poate scăpa, prin pasiunea pe care am pus-o, prin mincia noastră neobosită, dar cu osebire prin creditul pe care nil-dăde, făț cu cel, cari trăim, atitudinea noastră dinaintea răsboiului. (Apelație furioză.)

Am scăpat peste 10.000 de km. pătrăți, pe care toată lumea îl credea pierdut, prin preliminări de pace.

Cea dințări conferență pe care fostul președinte al consiliului a avut-o cu plenipotențiile puterilor centrale, și din 11 Februarie 1918. (Va urma)

Viitorul Basarabiei

— Convorbire cu un ministru —

Fostul președint din Statul Tărî din Basarabia, din Inculeț, un tînăr de 33 de ani, fost profesor la o școală superioară din Petersburg, acum ministru fără portofoliu în guvernul român, s'a exprimat unui trimis special la Iași al ziarului Bucărester Baglău în următorul mod despre situația din Basarabia:

Unirea Basarabiei cu România a fost hotărâtă de Statul Tărî din Basarabia, creat în urma revoluției, și în care își trimite reprezentanții toate districtele și naționalitățile jării pe baza votului universal.

Hărătără de a se uni cu România a fost luată, pe baza dreptului suveranității poporului stabilit în acest răsboi, cu majoritatea voturilor. În urma aprobată unor mari părți a populației neromânești: ruși, evrei, ucraineni, germani, bulgari, polonezi etc. Datorită faptă atât de putină deputat central, această hotărâre a putut fi tradusă și în fapt, și au venit firme convinsă că unirea săvârșită acum va fi durabile și indisolubilă.

E de regretat că Ucraina, un stat care s'a născut în aceleași împărății și cu noi, grăbi dreptul suveranității poporelor, ridică pretensioni asupra Basarabiei, desărapătorile noastre cu Ucraina au fost todeauda acelea delu un stat la stat și guvernul ucrainean ne-a tratat întotdeauna ca pe un stat complet independent.

In ce privește situația noastră în România, una din condițiunile fundamentale ale unirii a fost ca autonomia noastră să fie păstrată în întregime. Motivul acestei cerințe sănătățive. În cei peste 100 de ani, în care am lost despărții de România, său creat deosebiti, de care trebuie neapărat să se ţină seamă.

Afără de aceasta, am progresat în ideile noastre naționale și în condițiunile noastre mult mai bune în România de astăzi, și nu este să arăde să fie seamă că la noi tezău să arăde de români, numeroase naționalități, cărora li se oferă cea mai largă posibilitate de dezvoltare națională, culturală și economică în marginile autonomei jării și a administrației autonome de orașe și la sate. De opriamă a naționalității nu poate fi vorba la noi, și cel aproape 100.000 de germani, cără trăiesc în Basarabia și care reprezintă un element ce deosebile prejoiș, în toate direcțiunile, sau cei 270 mil evrei, pe cari li socotim, cetețanii pe toate drepturile, vor găsi condițiunile cele mai favorabile de dezvoltare.

Ei, în calitate de reprezentant al Basarabiei, pot asigura, că guvernul central împărăște aceste păreri și că nu a facut nici cea mai mică încercare de a îngrădi autonomia noastră.

Este o nenorocire că recolta, care se prezinta foarte favorabilă la început, a devinut extrem de redă, din cauza sezonului, și că jara pare amenințată de foame, fapt care provoacă deprințe generale.

Grilele noastre se măresc și mai mult din cauza surdității unor anumite elemente străine din Basarabia, care complicită în contra unei stări de lucrări, găsind eori într-o parte a populației orășenegă. Aceste elemente sunt reprezentate în special de funcționarii formăti în majoritate din poporul venit din afara, și care nu vor să se implice cu noua situație și nici nu să încline să-și sănătușească limba românească, care, fără a aduce pagube drepturilor recunoscute naționalităților, va fi în vîrstă lumeni jării.

Nu trebuie să ne îngrijim de vremea, că vom fi reuși să învingem greutățile situației de astăzi.

Basarabia este roditoare și bogată în izvoare naturale.

Populația este harnică și sărgioasă și mijloacele de propriețate sănătăține.

Din punct de vedere istoric național și geografic, Basarabia Moldovei, și unirea cu ea este de origine veche, adesea din secolele începută, și chiar și de secole.

Mari perspective peninsulară vor ne oferi și raporturile comerciale cu puterile centrale, dela care importanță înălță-

cea mai mare parte din articolele noastre industriale. Puterile centrale, și în special Germania, sănătățile naturale ai producelor solului nostru, și industria lor dezvoltată va fi, fără îndoială, debucă tot mai mare și mai profitabil în Basarabia.

Dela fundaționea GOZSDU

Nr. 79.

CONCURS

Pentru conferirea de burse din fundaționea Gozsdu pe anul școlar 1918/19 la universități, facultăți, școala superioară și școala medie, se publică următorul concurs:

1. Concurentul să documenteze cu documente originale sau autenticate de notarul public:

a) că este de la cetățean ungăr și apărăște biserici ortodoxe române, spre care scop se recere extrasul din matricula botezătorilor, provăzut cu clauza parohului concerent, că și de prezent parohul concerent grecoc-oriental român;

b) că studiază la vre-un institut public de învățământ din patrie, spre care scop se recere extrasul din matricula botezătorilor, provăzut cu clauza parohului concerent, că și de prezent parohul concerent este română;

c) că are averea proprie a părinților și de ajuns să acopere toate cheltuielile impreună cu studiul, spre care scop să producă atestatul de la direcția politică concernentă. Atestatul să cuprindă date pozitive deosebite și îndrumări de la directorul concerent.

2. Dacă concurentul a intrerupt studiile, să producă atestat oficios de spre ocuparea și despre purtarea de sămădă în cursul intervalului de timp, când n'a cercetat studiile.

3. Concurentul să arate în petiție specialitatea la care, și locul unde voiește să continue studiile, precum și aceea, dacă folosește și altă bursă.

4. Cu ocazia conferinții burseilor vor preferi tineri cari își aleg carierele practice, a căror îmbrățișare este mai mult reclamată de urmărește desărușoare ale răsboiului, aşadară tinerii, care se inscriu la facultăți penitentiașe economice, la școalele superioare de industrie și agronomie, veterinar etc.

5. Doi frați nu pot beneficia în același timp de bursă și din motivul acestei nici un peten, care e frate cu vre-unul din bursierii actuali ai fundației, nu va fi împărășit de stipendiu.

6. Bursele pentru străinătate se acordă numai pe lângă obținerea cunoștinței ministeriale.

7. Petiționarea defectuoasă instruite sau sosite după termin, nu vor fi considerate.

8. Concurentul să indice în petiție locul și poza ultimă, unde este azi și se trimite rezoluționarea reprezentantei.

9. Petiționarea instruită cu toate documentele susinătoare este a se adresa către reprezentanța fundației Gozsdu și a se trimite la cancelaria fundațională în Nagyszeben, Strada Fleischer Nr. 45, până la 18/31 iulie 1918.

10. Spre orientare se observă, că din fundaționea Gozsdu numai tinutarii pot beneficia de burse, deci petiționările elevelor nu vor fi luate în considerare.

Toți bursierii actuali sunt poftiți ca până la terminul menționat să arate rezultatul studiilor din anul școlar 1917/1918, căci altcum li se va sista bursa respectivă ajutorul de care au beneficiat până acum.

In adresa de justificare să se arate numărul rezoluțiunii primării care să vorăt bursa pe anul școlar trecut.

Bursierii afiliatori în serviciu militar sunt recercați a produce pe lângă

indexul, respectivă atestatul despre studiile făcute până acum, și atestat de serviciul de la autoritatea militară concernentă, din care să se facă evident timpul petrecut la armată, deci nu și destul dacă se constată, că de prezent sunt în serviciu militar, cî și necesar să se indice de cînd au intrat sub drapel.

Cu ocazia unei înaintări petițiilor de justificare, aceia dintr-o bursierii vecini, cari sunt militari și au obținut concediu pentru continuarea studiilor interrupți, au să dovezeasă rangul primit la milă și beneficiile date de erarul militar pe timpul studiilor universitare.

Din sedința reprezentanței fundației Gozsdu, jînătă în Budapesta, în 16/29 Martie 1918.

Vasile Mangra m. p., arhiepiscop și mitropolit.

Dr. Gheorghe Comșa m. p., secretar.

Agoniseala bănească

a „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, în timp de 20 ani (Fine).

Fondul darurilor de Crăciun, ale cărui numărători bănești au fost în preajma sărbătorii Nașterii Domnului și se și întrebuințează toate la daturile ce se împart an de an între săracii Reuniunii, nu l-am cunoscut în datele de sus.

Inchelând astfel modesta mea dare de seamă sumară, cu care de mult datează Reuniunii, datoresc generilor sprinților ai cauzelor noastre bune, dar mai datoresc și micilor mei cărători, și îmi datorăm, mai pe sus de toate, mie, care consumat de multe afaceri:

ale oficialului, miglaș și greu, de exactor arhidicezian, ce-l ocupă de 35 ani, munind, în tot acest timp lung, aproape singur, la examinarea și aducerea în bună rândulă a administrațiilor aveneri și a socrilor din cele peste 1000 comune bisericesti din arhidiceza ortodoxă a Transilvaniei;

ale „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”, la cărei secretar sănt de peste 27 ani, cu nemurăreale ei expoziții de vite, de poame, de industrie de casă și de copii, cu numeroase sărbări ale pasărilor și pomilor, cu distribuire de sămânțe de nutrețuri, de pomă pădurei și din altori, cu alcătuirea de numeroase însoțitori sătești de credit sistem „Raiffeisen” etc., și

ale „Reuniunii române de înmormântare din Sibiu”, pe care o potușesc, parte ca secretar, parte în calitate de președinte, de peste 17 ani, și minunat pentru suetele de membri din Sibiu și din orașe de Sibiu, cum și pentru, de curând sărac, „intreprindere cu pompă funebre”, etc.

Trebue să constat de astfel, că insuflețirea pentru munca desinteresată, închinăția binei obștești, nu mi-lăpăsi și dela această minucă n'ami putut abătut, nu m'au putut stângeni nici miclezii mizerii ce mi-le-au făcut, unii din pînigeli cărătoși ai neamului, și nici amenințări, ca cea cuprinsă în sîrbe următoare, prime pe o carte postată deschisă. În care, un inconștiu și uită de sine, după ce-mi face sucură farădelegilor, încheie cu cuvîntele grajoioase:

„...dar o sălăi miserabilă, că moarte îți sălăi la cap, și în zugrădina mea ai să mori, s'oi sălăi blue, ca voi murii și ai aducea de înțel! Ată! Cel mai mare dușman!”

Pentru această osândă, și dă dusmanului meu sincer iertare, că și Dumnezeu să-l ierte, de oarece, șiut este, că:

„Mai bine o mie de dusmani sinceri, decât un prieten fals.”

Dacă și încă m'ani finut în comună de pe pornea ce-mi-a dat-fericitul protopărinte al cauzelor meseriașilor noștri, de pie memoria Nicolaei Cristea, prin cuvîntele rostită la adunarea generală a Reuniunii din 5 Septembrie 1897 de cuprinșul:

„Iar, când vă rog să nu mai reflectați la persoana mea, vă mai roag, on. membri ai adunării generale, de ce, după mine, de importanță mare. Cugată-vă a pune în fruntea Reuniunii un bôrbat, care, după

cum zice istoricul cel mare Mommsen, despe bôrbățul de stat, nu pentru plăcă să serveasă poporului, dar nici moară pentru plăta dragostei poporului, el pentru binecuvântarea virutului și, înainte de toate, pentru ca să fie posibil a menită și a face, ca nația să poată reînăști, zic, dacă și înacă m'ani finut cu sfîntenia de această poruncă, sănt chemați a judecătă iubiti miserișor și între ei, neobosiți mei împreserăți, să intre și îndeosebi bravul președinte George Popoveni și membrii consiliului, ce s'au succedut în cînd 20 de ani, cum și oamenii ce dragoste fapă de clasa noastră de mijloc, ori unde s'ar găsi, ei dragoste cărora închin această dare de seamă nepretențioasă a mea.

Sibiu, 7 iunie 1918.

Victor Tordășianu,
președinte.

Inoarea abonamentelor

Invitații onorăți abonați ai ziarului *Telegraful Român*, ale căror abonamente exprimă cu stîrșitul lui Iaune, să binevoiească a le înoi de cu vreme, sătrînd în cercuri cît mai largi pentru lătrîne organului nostru.

In considerare că spesile impreunate cu tipărirea ziarului se măresc pe zi ce măresc, prețul abonamentului, începând cu 1/14 iulie 1918 se urcă la 32 coroane pe an, 16 coroane pe săse luni și 8 coroane pe trei luni.

Abonamentul se face prin *mandat postal*, trimis la adresa: *Administrația Telegrafului Român în Nagybecskerek (Sibiu)*.

Numele abonațului, locuința sa și ultima poștă, să fie scrisă corect și legibil.

Administrația Telegrafului Român.

Știrile zilei

Distingoție. Maiestatea Sa Monarhul Carol a distins pe arhitectele Mac, acordându-i crucea de cavaler al ordinului Leopold cu decorația de răsboi și săbii.

Regale Alfonso pentru pace. După o șire din Geneva, regale Alfonso au Spaște sărăi și în Paris, pentru a participa la schimbările de vederi asupra condițiilor de pace.

Lordul Curzon despre Liga popoarelor. Agentia Reuters anunță din Londra, că lordul Curzon a tînuit o vorbire în casa de sus a parlamentului englez despre Liga popoarelor și despre înființarea unui forță direcțoare internațională.

Acest forță direcțoare ar fi, menit, peste care este interzis a înființa, dacă toinii și în mod curiosul lucru încercă să se opună, că se consideră de arme, să se reducă el puțin numărul răsboiașilor. Numai aşa se va obține rezultat, dacă în ligă vor intra statele mai însemnate ale lumii. Un stat mic la care de neobservare a datoriea de a prezenta chestiunile de divergență vor treveni pentru a se lăsa dispoziții, ca în vîitor notarii să nu fie expuși la atacuri îndreptate împotriva averii și persoanei lor.

Proiecție. Dr. Eugen Nicoard, a fost promovat doctor în științele medicale în 22 iunie 1918 în aula universității din Budapest.

Dole adunarea regnicoloră a notarilor. Notarii comunalni și cercuali ai comitatelor și judecători sălăi zilele astăzi o adunare regnicoloră în București. Cu ocupația aceasta s'ă desfășoară chestiunile creației și să se desfășoare, pe măsură, și chestiunile finanțelor, care să permită mai arăzatoare decât ameliorarea stării lor materiale. Adunarea a deces să se întrevină la locurile competente pentru liberarea de la serviciu militar de după front și aplicarea lor în cancelaria notorială. Mai departe să s'hotără, a se întreveni pentru a se lăsa dispoziții, ca în vîitor notarii să nu fie expuși la atacuri îndreptate împotriva averii și persoanei lor.

Mu nă și strada Lucaciu. Primăria orașului București a hotărât să schimbe numele străzii Lucaciu, care de aci încolo se va chama *Strada general Drăgălină*, (generalul căzut pe câmpul de răsboi).

Coroane eterno. Domnul Dr. Pavel Rosca, profesor seminarial, în loc de cuvînta peritoare pe cîscigul mult regretat sănătăvar Remus Rosca, fost învățător în Hârșova și binecuvântător 10 coroane.

Lordul Dr. P. B. Beresford pentru cîrciumări. Lordul Beresford, membru al Consiliului (camfelor) *fără lata*. Pe prima prinosire exprimă mulțumile Vic. Tordășianu, președintele Reuniunii meseriașilor săbieni.

Viseul mare în Treișcau. În comună

proprietar de pămînt din Curiajua, care are mai mult de 360 hectare, e îndatorat a cîdea a treia parte a nămăntului în prelu din anul de pace 1914.

Trotki deosebită cîpătură japoneză, reușită de Stockholm pretinde revizionă contractului de pace rusuo-german. Trotki a reflectat în o vorbire a sa înțuită în Moscova și a accentuat, că fiind săli a alege între ocupanții japonez și germană, s'ar decide pentru cei dinătă.

Cine poate vîna răsbofului? Din Germania se telegrafează, că guvernul rusească a oles și comise, care va avea să cerzeze, în temeiul documentelor aliate în arhive, asupra cui cade venitul pentru lezărcuirea răsbofului. În cursul cercetării va fi ascultat fostul judecător, care a urcat din nou pe postul de judecător la cînd 20 de ani, cînd s'au emisi ordinele de dragoste fapă de la cînd 1914.

Boemii cer punerea sub acuză a guvernului austriac. Partidul socialist boem îl anunță în 3 iulie a. c. hotărînd că în sedință plenară a legii boeme vor crește punerea sub acuză a guvernului Seidler.

Nomul trupelor americane dela frontul apusen. Lordul Reading, în vorbirea sa înțuită în New-Jersey, a declarat, că până acum cel puțin un milion de soldați americană au sosit în Franță.

Spre Elveția. Din Timișoara se anunță că prin gară de acolo a trecut Lună seară, în călătorie spre Elveția, fostul ministru președinte Ionel Brătianu și Take Jonescu, căruia guvernul României îl-a dat în slăfîrimea permisiunea de plecă din Jara. În același tren mai erau vîco 250 dintre aderenții lor, cari au venit de către Orșova, urmându-și drumul spre Budapesta.

Ospitalitatea Elveției. De curând a plecat și se recreeze în Elveția un grup de copii, și anume 300 din Ungaria, 70 din Viena și 50 din Triest. Aceștia vor beneficia de ospitalitatea Elveției împre de mai multe săptămâni.

Ce așteaptă America? Daily News îl anunță opinia generală formată în New-York în jurul propunerilor de pace germane următoare: Pentru cauză cîrgeană vor face propuneră cu privire la pace, de bună seamă, vor atinge și chestiunile sortită vîtoare a Belgiei, Alsaciei și Lorenei, Trentul și a statelor balcanice.

Influența spaniolă. Epidemia spaniolă a început se. în multe locuri în Londra, în Viena și în București. Boala este foarte periculoasă. În București se vine de multe zile omul să se culce în pat. În Berlin se imbolnăvesc pe zi două până în trei suferănci. Casă cuvântă și în Budapesta.

Promovare. Dr. Eugen Nicoard, a fost promovat doctor în științele medicale în 22 iunie 1918 în aula universității din Budapest.

Dole adunarea regnicoloră a notarilor. Notarii comunalni și cercuali ai comitatelor și judecători sălăi zilele astăzi o adunare regnicoloră în București. Cu ocupația aceasta s'ă desfășoară chestiunile creației și să se desfășoare, pe măsură, și chestiunile finanțelor, care să permită mai arăzatoare decât ameliorarea stării lor materiale. Adunarea a deces să se întrevină la locurile competente pentru liberarea de la serviciu militar de după front și aplicarea lor în cancelaria notorială. Mai departe să s'hotără, a se întrăvini pentru a se lăsa dispoziții, ca în vîitor notarii să nu fie expuși la atacuri îndreptate împotriva averii și persoanei lor.

Mu nă și strada Lucaciu. Primăria orașului București a hotărât să schimbe numele străzii Lucaciu, care de aci încolo se va chama *Strada general Drăgălină*, (generalul căzut pe câmpul de răsboi).

Coroane eterno. Domnul Dr. Pavel Rosca, profesor seminarial, în loc de cuvînta peritoare pe cîscigul mult regretat sănătăvar Remus Rosca, fost învățător în Hârșova și binecuvântător 10 coroane.

Lordul Dr. P. B. Beresford pentru cîrciumări. Lordul Beresford, membru al Consiliului (camfelor) *fără lata*. Pe prima prinosire exprimă mulțumile Vic. Tordășianu, președintele Reuniunii meseriașilor săbieni.

Viseul mare în Treișcau. În comună de la cînd 1 iulie a intrat starea de exlex. În cursul politicei circulă părere, că starea acesta nu vine mult, fiindcă în luna iulie se va întruni parlamentul, care va vota neînțelegerile de prima ordine ale țării.

Colonizarea în Curlanda. Agentul Wohl

anunță, că marșul Hindenburg a devenit bătrățul de stat, nu pentru plăcă să serveasă poporului, dar nici moară pentru plăta dragostei poporului, el pentru binecuvântarea virutului și, înainte de toate, pentru ca să fie posibil a menită și a face, ca nația să poată reînăști, zic, dacă și înacă m'ani finut cu sfîntenia de această poruncă, sănt chemați a judecătă iubiti miserișor și între ei, neobosiți mei împreserăți, și îndeosebi bravul președinte George Popoveni și membrii consiliului, ce s'au succedut în cînd 20 de ani, cum și oamenii ce dragoste fapă de la cînd 1914.

Grevele otelărilor. Otelării din Făgăraș,

nefăld mulțumiți cu prețurile maximale stabile de oficiul de vice-comită, în 27 iunie a. c. au declarat grevă și au închiș restaurante.

Esperanto în literatură. Reuniunea regnicoloră maghiară de Esperanto a avut întrunirea în Lille în 1 iulie. Cu acea ocazie au fost prezentate mai multe novele scrise în limba esperanto. Numărul cărților în limba aceasta internațională trece peste două mil. Aproape toți scriitorii renunță au cîte una sau mai multe scrieri traduse în esperanto. Poezii și romane originale documentează, că limba aceasta este accesibilă și pentru opere de literatură.

Un răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

În răspuns. Din principala Rusiei se știe că un infantilă din lăzog, Oficialul îl întrebă: — Dar și tu egli boala? — Nu, nu răg, — răspunde infantilul, — Eu sunt acădeanță.

